

عنوان مقاله:

تمرکز گرایی و تمرکز زدایی در برنامه ریزی درسی

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی روانشناسی، علوم تربیتی و آسیب شناسی جامعه (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد عرفتی سبحانی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

عیسی برقی - استادیار گروه علوم تربیتی و روان شناسی برنامه ریزی درسی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

فاطمه سیوانی زاد - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

جواد قصاب زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، بررسی و تحلیل تمرکز گرایی و تمرکز زدایی در برنامه ریزی درسی در ایران است. در ابتدا، پیشینه ای از تحقیقات انجام یافته در مورد موضوع، که در سالهای اخیر توسط محققان و صاحب نظران در داخل کشور انجام یافته است، بیان گردید. آنگاه وقایع و رویدادهایی که سبب گرایش به عدم تمرکز در نظام های آموزشی و درسی در جهان شد؛ شرح داده شد و سپس برای رعایت نگاه تخصصی به مسائل، نظام های برنامه ریزی درسی و سطوح تصمیم گیری از دیدگاه صاحب نظران مطرح، تشریح شد. در ادامه زمینه ها و خاستگاه پیدایش تمرکز گرایی، ظهور تمرکز زدایی و ایجاد نگاه دوالیسیستی یا قطبی به این مقوله ها اشاره شد که بهترین حالت، در نظر گرفتن حالتی ما بین دو قطب تمرکز و عدم تمرکز و در نظر گرفتن موقعیت حقیقی جوامع، بدون در نظر گرفتن منافع فردی و تغییرات سیاسی و پیروی کورکورانه از مدلهای سایر کشور ها می باشد.

کلمات کلیدی:

تمرکز زدایی، تمرکز گرایی، برنامه ریزی درسی منطقه ای، برنامه ریزی درسی مدرسه محور، برنامه درسی،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/439141>

